

זה היה כמה חודשים אחרי סיום המכינה, פתאום שיחה מאייל שלא דיברנו כמעט מאז סוף המכינה. עד כמה שאני ידעתי אייל היה במסלול בשייטת ולכן שיחה ממנו באמצע שבוע הייתה קצת משונה.

במהלך המכינה יצא לנו לדבר הרבה על השירות שלו ולהגיד שהיה לו חשוב להצליח במסלול של השייטת זה under-statement. ההכנה שלו לשירות הקרבי הייתה בראש סדר העדיפויות במהלך המכינה, ואם זה אמר שהוא יהיה כמה ימים בבית כדי שיוכל להשתקם מפציעה או אם הוא צריך לעשות תרגילי פיזיותרפיה על זמן ל"ז לא הייתה שאלה מה יותר חשוב. כלומר, יכלתי לנסות, אבל ידעתי שזה חסר סיכוי.

הוא סיפר שאחרי עניין רפואי שהיה לו, הוא הפסיק את המסלול בשייטת, חצי בהתנצלות. הייתה ניכרת אכזבה ותסכול על הקול שלו. הוא סיפר על איזה תרגיל רטוב, שנפל לו בו האטם והוא (כמה מתאים לו) לא רצה להפסיק את התרגיל באמצע. במהלך התרגיל התחילה לכאוב לו האוזן וכשהוא הסתיים היה לו ממש כאבים וצפצופים לכמה ימים. הרופא אמר לו שהאוזן שלו נפגעה עד כדי כך שהוא לא יכול להמשיך במסלול ובכלל צריך להוריד לו פרופיל ככה שלא יוכל להמשיך שירות קרבי. אייל סיפר לי את הסיפור בדיעבד, אבל ברגע הזה אני זוכר שהוא נעצר.

מבחינתו לא היה מצב כזה, וכשאייל מחליט משהו אז אין כח בעולם שיזיז אותו מזה. הוא סיכם את זה בזה "שהוא מעדיף לא להכנס יותר מדי לפרטים" אבל בדרך לא דרך הוא הצליח להעלות את הפרופיל ושהוא עכשיו הולך ל-504 (אני חושב?) ומשם הוא מתכוון להמשיך לקצונה בגדודים. ככה הוא, גם כשמה שהוא עבד בשבילו לאורך כל כך הרבה זמן נהרס הוא כבר יודע בדיוק מה הוא הולך לעשות, מתי הוא יעשה את זה ואיך.

הוא אמר שהוא מבואס. שהמפקד שלו אמר לו שהוא היה אחד החיילים החזקים והטובים בצוות ושחבל לו שהוא לא יוכל להמשיך. הוא הרגיש שהוא היה יכול לסיים את המסלול ואם אני לא טועה, הוא סיפר שאפילו המפקד רמז לו משהו בסגנון. שמעתי על הקול שלו שזה מנחם אותו. הוא סיכם את זה בזה שהוא היה מבואס מאוד אבל אין מה לעשות ושהוא מסתכל קדימה.

אני זוכר שהייתי קצת בשוק. ניסיתי לשאול בזהירות אם הוא בטוח בזה, כי אם הרופא אומר שהוא לא יכול להיות קרבי אז אולי באמת יש בזה משהו. שהשמיעה שלו יכולה להפגע לכל החיים, שיחשוב גם על זה. עקשן כבר אמרנו, הוא ענה שהוא מבין אבל שהוא חושב שהוא קיבל ההחלטה הנכונה. אייל תמיד היה בלתי-שביר, אני חושב שהוא היה יכול לשמוע גם בלי אזניים. הוא שידר שהוא יודע מה הוא עושה. לא היינו בקשר כמעט מאז המכינה, הערכתני מאוד את זה שהוא רצה לשתף איתי את הסיפור, לא התעקשתי.

אני חושב שזו הפעם האחרונה שיצא לנו לדבר..